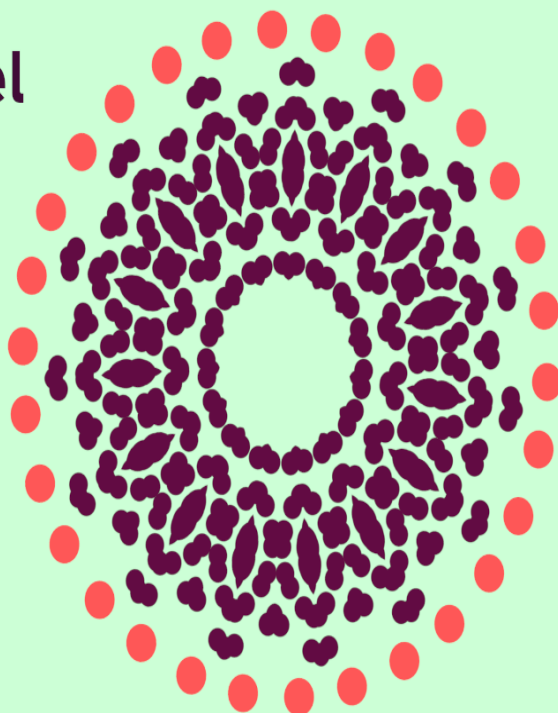

**Słodka pułapka, podstępna przynęta -
jak zła czarownica może próbować kusić
oraz zwodzić dziecko? -
analiza na przykładzie kuszenia przez
czarownicę chłopca Luke'a - bohatera filmu:
„Wiedźmy” (1990, reż. Nicolas Roeg)**

**Patryk Daniel
Garkowski**

**Słodka pułapka,
podstępna przynęta -
jak zła czarownica może próbować
kusić oraz zwodzić dziecko? -
analiza na przykładzie kuszenia
przez czarownicę chłopca Luke'a -
bohatera filmu: „Wiedźmy”
(1990, reż. Nicolas Roeg)**

**Patryk Daniel
Garkowski**

Patryk Daniel Garkowski: Słodka pułapka, podstępna przynęta - jak zła czarownica może próbować kusić oraz zwodzić dziecko? - analiza na przykładzie kuszenia przez czarownicę chłopca Luke'a - bohatera filmu: „Wiedźmy” (1990, reż. Nicolas Roeg)

ISBN: 978-83-8386-099-2

Data wydania: 17 października 2024 roku

Wydanie I

Wydawca: Patryk Daniel Garkowski

Okładka: Patryk Daniel Garkowski

Patryk Daniel Garkowski:

Słodka pułapka, podstępna przynęta - jak zła czarownica może próbować kusić oraz zwodzić dziecko? - analiza na przykładzie kuszenia przez czarownicę chłopca Luke'a - bohatera filmu: „Wiedźmy” (1990, reż. Nicolas Roeg)

**Słodka pułapka, podstępna przynęta -
jak zła czarownica może próbować kusić oraz zwodzić dziecko? -
analiza na przykładzie kuszenia przez czarownicę chłopca Luke'a - bohatera
filmu: „Wiedźmy” (1990, reż. Nicolas Roeg)**

W świecie przedstawionym filmu opartego na dziele literackim Roalda Dahla: „Wiedźmy” - filmu w reżyserii Nicolasa Roega, pojawiają się tytułowe nikczemne istoty, które okropnie nienawidzą dzieci i chcą je neutralizować, eliminować. By pozbywać się dzieci na dobre, brutalne i bezwzględne, bezlitosne wiedźmy używają swej magii i uciekają się do podstępów, do aktów kuszenia, zwodzenia, do działań manipulacyjnych. One nie zwracają na siebie uwagi otoczenia, działają nad wyraz dyskretnie. Udają zwyczajne kobiety, maskują się. Okazują uprzejmość, serdeczność. Zakładają peruki i rękawiczki - środki te zakrywają ich okropne części ciała: obrzydliwe, łyse, liszajowe głowy i odstręczające, pokryte pęcherzami dłonie. Wiedźmy funkcjonują niczym normalne obywatelki, pracują na ludzkich stanowiskach pracy. Nie mordują młodych ofiar takimi samymi metodami jak ludzie.

Oto aby zneutralizować jakąś znienawidzoną dziecinę, okrutna wiedźma może ją chociażby osadzić w magicznym więzieniu - umieścić w naściennym obrazie, zamienić dziecko w statyczną formę - w element malarskiego wytworu - a właśnie taki zły los spotkał pewną dziewczynkę - Erykę, której los w filmie ukazany został.

W realiach wykreowanego świata pokusy stosowane przez wiedźmy wobec dzieci prowadzić potrafią do zguby młodych ludzi, jeżeli tylko te młode jednostki owym pokusom ulegną. Z drugiej jednakże strony czarownice mogą się na dzieci zaczynać i porywać je w zaułkach. Nie tylko więc za pomocą podstępów okrutne wiedźmy osiągają swe cele.

W rozpatrywanym świecie przedstawionym filmu wiedźmy - będące tak zwanym bohaterem zbiorowym - występują licznie, powszechnie. Do czynienia mamy, doprawdy, z bardzo przygnębiającym przedstawionym światem. Wiele tam złych czarownic egzystuje. Na dzieci tamtejsze czyha wiele zła ze strony wiedźm. Smutne to wielce.

Owe kreatury zaliczymy do grona postaci fantastycznych, ponieważ w rzeczywistym świecie (naszym) żadnych umiających czarować takich istot nie ma. Czarownice są nierealnymi wytworami fantazji.

Patryk Daniel Garkowski:

Słodka pułapka, podstępna przynęta - jak zła czarownica może próbować kusić oraz zwodzić dziecko? - analiza na przykładzie kuszenia przez czarownicę chłopca Luke'a - bohatera filmu: „Wiedźmy” (1990, reż. Nicolas Roeg)

Wiedźmy z filmu potrafią stosować wobec dzieci kuszenia, podstępny, czego przykładem jest nikczemna postać czarownicy w czarnym ubraniu, która rozmawiała z rozsądnym, wykazującym ostrożność, przygotowanym przez babcię na spotkania z wiedźmami Lukiem. Negatywna bohaterka, która zastała chłopca podczas zabawy w domku na drzewie, kusiła chłopca perspektywą posiadania niegroźnego, superowego węża, a potem chciała ofiarować dziecku apetyczną czekoladę. Pragnęła, aby Luke do niej zszedł, by dostał się w jej szpony - w zasięg oddziaływań. Jednakże kuszenie ze strony wiedźmy okazało się bezskuteczne, ono nie powiodło się wcale. Luke do niej bowiem nie zszedł, nie zbliżył się do nieznajomej. Toteż bohaterka - czarny charakter - wykazała nieporadność, nieskuteczność komunikacyjną, lingwistyczną. Nie udało się tejże postaci negatywnej doprowadzić Luke'a do zguby, jakkolwiek mu zaszkodzić. Jej kuszenie się nie powiodło. Z intrygi wyszły po prostu nici. Chłopiec nie dał się zwieść kuszeniu, manipulacji. Mimo czynionych, usilnych wręcz starań wiedźmy.

Lecz brak skuteczności nie dziwi zupełnie - dziecko zostało dostatecznie wcześniej przygotowane przez babcię, ostrzeżone, wyuczone, poinstruowane; było to dziecko świadome i wykazujące czujność, ostrożność. To mądre dziecko umiało rozpoznawać złowrogię wiedźmy po zdradzających je cechach zewnętrznych, aparycyjnych. A takie czarownice dają się rozpoznawać. Dzięki babci Luke jakoś sobie poradził.

Główny bohater filmu fantasy „Wiedźmy” - inteligentny chłopiec Luke nie okazał się łatwym celem do skuszenia i zneutralizowania, on wykazał wielki rozsądek podczas spotkania, w czasie konwersacji z wiedźmą. Spotkał tę złą, okrutną kreaturę podczas zabawy w domku na drzewie. Owa sytuacja komunikacyjna stanowi w mej pracy ważną - jako egzemplifikacja. Spotkanie Luke'a z okrutnicą było niespodziewane i dość przerażające. Lecz jednocześnie ogromnie, kolosalnie ciekawe.

Na przykładzie owej sytuacji, na przykładzie zachowania komunikacyjnego, lingwistycznego wiedźmy w czarnym ubraniu, stojącej niedaleko chłopca w domku na drzewie, można spróbować odpowiedzieć na pytanie, jak w ogóle dorośli ludzie w rzeczywistym, naszym świecie potrafią próbować kusić, zwodzić dzieci, by osiągać swe niegodziwe cele, ukierunkowane przeciwko młodym organizmom. Porywacze dzieci zachowują się przecież na określone sposoby. Mogą próbować wzbudzać u potencjalnych

Patryk Daniel Garkowski:

Słodka pułapka, podstępna przynęta - jak zła czarownica może próbować kusić oraz zwodzić dziecko? - analiza na przykładzie kuszenia przez czarownicę chłopca Luke'a - bohatera filmu: „Wiedźmy” (1990, reż. Nicolas Roeg)

ofiar dziecięcych zaufanie. Są w możliwości coś im proponować, mogą próbować dzieci oszukiwać, przekabacać, manipulować nimi. Za maską dobrotliwości, uprzejmości oraz serdeczności kryć się potrafią straszliwe dążenia, zapędy. Znamienne, iż czarownica przedstawiona w filmie, ubrana na czarno, nader wykazuje podobieństwo do dorosłych porywaczy dzieci. Interesujący przykład złoczyńcy z niej.

Wiedźma, którą pragnę w tej pracy wystarczająco zgłębić, możliwie szczegółowo przedstawić, sama do chłopca podeszła - była ona zatem inicjatorką aktu komunikacyjnego. Zainicjowała, toteż rozpoczęła dialog/pogawędkę z młodym osobnikiem.

Starsza wiekiem, niegodziwa istota - wyglądająca jak elegancka kobieta, ukrywająca swą szpetotę pod peruką i przy pomocy rękawiczek, zwietrzyła cudną dla niej okazję - oto spostrzegła samotnie przebywające dziecko - bez przyjaciół, bez żadnych kolegów, bez opiekuna w pobliżu. Z chęcią przystąpiła do próby kuszenia dziecka, a jej kuszenie przybrało określone formy - niezmiernie interesujące z naukowego, lingwistycznego i komunikacyjnego punktu widzenia. Osamotnione dziecko dla podłej wiedźmy, przejawiającej złe zamiary, prezentowało się jako warta wysiłków kuszeniowych zdobycz.

Jak każda wiedźma dzieci ona nienawidziła (w świecie przedstawionym wiedźmy dążą do neutralizowania, unicestwiania dzieci, do przemożnego szkodzenia im). A zatem kuszenie zainicjowane przez wiedźmę za zadanie miało doprowadzić dziecko (Luke'a) do zguby, miało w ostateczności umożliwić zneutralizowanie chłopca bądź ewentualnie poważne mu uszkodzenie. Motywacje, zabiegi, postawę czarownicy można logicznie zestawić z powodami, jakie niektórymi ludźmi kierują w naszym rzeczywistym świecie. Zwyródniałcy, kryminaliści, gwałciciele dzieci mają swe motywacje, powody postępowania.

Osierocony Luke napotkał złą wiedźmę podczas dziecinniej zabawy. Został zmuszony przez nieznaną do konwersacji - chłopczyk nie okazywał bezwzględnego milczenia. Sytuacja owa miała miejsce, kiedy dziecko znajdowało się w domku usytuowanym na drzewie, gdy przebywało na terenie swego miejsca zamieszkania. Zaś babcia chłopca - Helga, opiekunka chłopczyka, krzątała się niedaleko. W każdej chwili mogła więc do wnuka wyjść i choćby zawołać go na posiłek. Lecz sprawna, efektywna wiedźma nie przepuści żadnej okazji, by zaszkodzić dzieciom. Chwilowo chłopiec był sam, i to się właśnie liczyło. Nieważne, że przebywał na terenie miejsca swego zamieszkania.

Patryk Daniel Garkowski:

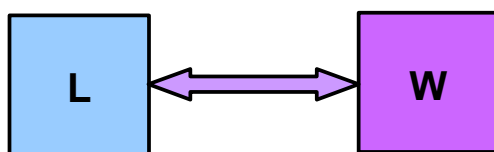
Słodka pułapka, podstępna przynęta - jak zła czarownica może próbować kusić oraz zwodzić dziecko? - analiza na przykładzie kuszenia przez czarownicę chłopca Luke'a - bohatera filmu: „Wiedźmy” (1990, reż. Nicolas Roeg)

Dwustronność interakcji, komunikacji pomiędzy dzieckiem Lukiem a wiedźmą-przybyszką pragnę przedstawić na prostym schemacie - ilustrującym istotne zagadnienia. Zważyć należy, iż dominującą tutaj stroną komunikacyjną okazała się wiedźma ubrana na czarno (oznaczona na schemacie jako W). To ona zapoczątkowała i podtrzymywała urywającą się, gasnącą rozmowę. Próbowwała usilnie przekonać chłopca do zejścia do niej. Lecz oto obie postacie wypowiadały słowa. Zaszła dwustronność, wzajemność komunikacji.

Skonstruowany schemat ukazuje, iż kody językowe nadawała zarówno wyglądająca jak kobieta wiedźma, jak i chłopiec Luke - on w sytuacji rozważanej nie zachował milczenia, a oprócz wypowiadania słów przestraszone dziecko przejawiało też mowę niewerbalną - w niejednej przebiegającej komunikacji nad wyraz istotną. Nie należy nadto zapominać, iż dziecko krzyczało - głośno wołało swą babcie. Dziecko podniosło głos. Podniesienie głosu przez potencjalną ofiarę stanowiło dla czarownicy nagabującej pewną przeszkodę/barierę komunikacyjną. Krzyki, hałasy potrafią niemało przeszkodzić w procesach kuszenia i neutralizacji. Gdy potencjalna ofiara czarownicy krzyczy, to nad wiedźmą tą wówczas zawisnąć może zagrożenie zdemaskowania, polegające na tym, iż zaalarmowani krzykami dorośli zaraz skierują swe kroki w kierunku potencjalnej dziecięcej zdobyczy.

Oto pomiędzy dwoma bohaterami - negatywnym i pozytywnym - nawiązał się akt komunikacyjny. Zaś pomimo ukazywania przez Luke'a lęku, strachu, pomimo że wołał swoją babcie, mimo że ewidentnie nie chciał kontynuować rozmowy z wielce podejrzaną personą, to jednak troszkę z nieznaną porozmawiał. Dialog stanowił ubogi, ale zaistniał.

Czarownica-kusicielka nie chciała odnieść porażki, nie zamierzała pójść sobie, zrezygnować ze swych nikczemnych planów - ona dopiero została zmuszona do odejścia, gdy do chłopca wyszła jego babcia, wołająca wnuka na posiłek. Nadejście osoby dorosłej ostatecznie więc pokrzyżowało plany okrutnej istoty nagabującej. Wiedźma sobie poszła. Wielka ulga przestraszone dziecko otulić powinna.

Patryk Daniel Garkowski:

Słodka pułapka, podstępna przynęta - jak zła czarownica może próbować kusić oraz zwodzić dziecko? - analiza na przykładzie kuszenia przez czarownicę chłopca Luke'a - bohatera filmu: „Wiedźmy” (1990, reż. Nicolas Roeg)

Widoczna strzałka na schemacie skonstruowanym obrazuje dwustronność komunikacyjnego procesu/aktu. Litera L oznacza chłopca Luke'a, litera W zaś - wiedźmę - będącą typową przedstawicielką swego złowrogiego środowiska. Luke, jak i czarownica byli nadawcami i odbiorcami komunikatów, w tym językowych. Komunikacje polegają między innymi na przekazywaniu, wysyłaniu sobie przez ludzi komunikatów niewerbalnych; nie tylko słowa wiele w aktach komunikacyjnych znaczą.

Komunikacja pomiędzy tymi dwoma stronami stanowiła dynamiczną. Była ona bardzo szybka, ciekawa, lecz i dość przerażająca. Nie wiadomo było, co się zaraz zdarzy, czy za moment nie spotka dzieciny straszliwy los. Chociaż głównego bohatera takowy by nie spotkał raczej. Oto wiedźma postawiła sobie jasny cel - zwabić Luke'a, sprowadzić go do siebie, zmotywować do zejścia do niej. To zaś określić możemy jako intencję komunikacyjnej strony. Oto w przypadku wielorakich, przeróżnych aktów komunikacyjnych uczestniczące w nich strony - interlokutorzy - mają, żywią konkretne intencje. Czegoś zatem mogą chcieć, czegoś oczekiwać, domagać się. Czarownica natomiast skrywała złe intencje komunikacyjne, intencje niegodziwe. One nie cechowały się pozytywnością.

Dzięki odpowiedniej bliskości przestrzennej antagonistka mogłaby chłopcu bardzo zaszkodzić, unicestwić go, dziecko zneutralizować. Lecz Luke nie zszedł do wiedźmy. Uratował swą skórę. Intencja komunikacyjna złej czarownicy zrealizowana nie została, porażkę odniosła. Odległość między rozmawiającymi osobnikami sprzyjała chłopczkowi.

Luke poddany został kuszeniu, nagabywaniu przez czarownicę. Wykazał jednak na te działania psychiczną odporność. Figurował on jako potencjalna ofiara. Do wiktylizacji, do skrzywdzenia jednak nie doszło. Wiedźma rozpoczęła wobec chłopca manipulację, która pozbawiona skuteczności i efektywności, w końcu kresu dobiegła. Wiedźma próbowała dzieckiem manipulować, sprawiać wrażenie dobrej, dobrotliwej, miłej, troskliwej kobiety. Dążyła do zaskarżenia zaufania ze strony młodego człowieka. Chciała ona skłonić młody organizm do podporządkowania się, do stanu uległości. Celem komunikacyjnym czarownicy było przekonanie chłopca, by ten zszedł do niej, by dostał się w objęcia jej straszliwej, przeokropnej mocy. Luke'a starała się wiedźma przekonać do zejścia propozycjami prezentów: najpierw propozycją otrzymania węża, a chwilę potem propozycją otrzymania tabliczki czekolady. Toteż strategia nieznajomej osoby oparła się

Patryk Daniel Garkowski:

Słodka pułapka, podstępna przynęta - jak zła czarownica może próbować kusić oraz zwodzić dziecko? - analiza na przykładzie kuszenia przez czarownicę chłopca Luke'a - bohatera filmu: „Wiedźmy” (1990, reż. Nicolas Roeg)

na próbie wręczenia dziecku dwóch podarunków - zachęcających. A to ważna konkluzja.

Czarownica - w peruce i rękawiczkach ukrywających szpetotę - próbowała nadać sobie wizerunek osoby godnej zaufania, miłej, superowej. To jednak nic nie dało. Nieznajoma pani mówiła łagodnie, uśmiechała się do chłopca. Była serdeczna, chętna do wręczenia podarków. Stosowała przyjazną, życzliwą mowę niewerbalną w stosunku do Luke'a. Na próżno. Zaoferowała aż dwa prezenty (węża oraz tabliczkę czekolady). Lecz nic te propozycje prezentowe nie dopomogły wiedźmie. Zabiegi okrutnej postaci nie odniosły żadnych skutków zaplanowanych, dla tej figury okrutnej korzystnych. Mimo intensywnych prób nie udało się przekonać chłopca do zejścia na dół.

Świadomy niebezpieczeństwa Luke, choć odbierał komunikaty złej wiedźmy, choć słyszał, co pozorna kobieta mówiła, to nie reagował w taki sposób, w jaki inicjatorka kuszenia, nadawczyni kodów by sobie życzyła. Zdrowy rozsądek zachował chłopiec. Nie zszedł. Lecz zamiast odczuwania spokoju Luke pogrążył się w stresie, w lęku. A czego sobie wiedźma życzyła? Żeby chłopaczek do niej zszedł dobrowolnie, żeby się skusił podarunkami. Lecz chłopiec skutecznie odpierał próby manipulacji nim.

Jednak reakcje Luke'a, brak zejścia do inicjatorki interakcji, okazywanie przez dziecko przerażenia, lęku tylko spotęgowały, zintensyfikowały nikczemne starania wiedźmy, jej próby manipulacyjne. Ona tak łatwo nie zrezygnowała z obranego celu ludzkiego. Proces komunikacji wiedźma przeciągała. Koniecznie chciała zatriumfować. Nie poddawała się.

Luke odbierał komunikaty kierowane przez wiedźmę i ogarnął go lęk, zawładnęło nim przerażenie. Nie zechciał zejść z domku na drzewie, wysoko był bardziej bezpieczny niż na ziemi, jak na razie. Odpowiednia, wcześniej uzyskana od babci Helgi wiedza na temat czarownic spełniła funkcję ochronną, dzięki tej wiedzy chłopiec umiał zachować należytą ostrożność.

Zważmy, chłopiec zauważył dziwne oczy czarownicy - o fioletowej barwie. Prócz tego wiedźma posiadała rękawiczki na dłoniach. W dodatku ważna okazała się intuicja - coś z tą kobietą nie było w porządku, figurowała jako dziwna. Nieznajoma wręcz rozpaczliwie starała się, by dziecko do niej zeszło - już samo to potrafiło intuicyjnie zrodzić niepokój u potencjalnej dziecięcej ofiary. Reakcje Luke'a na wiedźmę łączyły się z jego przerażeniem, z lękiem. Luke nie potrafił ulec uspokojeniu. Zdawało się brakować mu asertywności.

Patryk Daniel Garkowski:

Słodka pułapka, podstępna przynęta - jak zła czarownica może próbować kusić oraz zwodzić dziecko? - analiza na przykładzie kuszenia przez czarownicę chłopca Luke'a - bohatera filmu: „Wiedźmy” (1990, reż. Nicolas Roeg)

Już zresztą początkowe reakcje chłopca jasno sygnalizowały niegodziwej elegantce, że jej kuszenie, że jej działania są nieskuteczne. Dlatego oprócz węża czarownica chciała spróbować podarować chłopcu jeszcze coś innego - co lubią zarówno dziewczynki, jak i chłopcy - tabliczkę czekolady. Próbowwała więc wiedźma wręczenia drugiego prezentu - manipulacyjnego środka - niejako bardziej uniwersalnego od węża, rozumianego jako podarek. Czekolada dobrze się kojarzy rzeszom dzieci. Liczne dzieciątka rzeczywiście lubią jeść czekoladę. Na podstawie reakcji Luke'a wiedźma jako nadawczyni kodów włączyła nowy środek podarunkowy do komunikacyjnego aktu (czyli tabliczkę czekolady). Wąż i czekolada figurują tutaj jako przynęty zastosowane wobec dziecka przez dorosłego złoczyńcę. To środki służące zabiegowi manipulacji. Przynęty te miały nakłonić dziecko, by zeszło z domku na drzewie bezzwłocznie. Motywowały do ruchowej aktywności. Jednak także i posłużenie się tabliczką czekolady nic wiedźmie nie pomogło. Kolejna skucha!

Rozpatrując sytuację przez pryzmat nauki o komunikacji, pojawienie się babci Helgi stanowiło zakłócenie komunikacyjne, komunikacyjną barierę, definitywną blokadę, kulę u nogi. Czarownica zechciała/musiała się oddalić, niezadowolona, bo babcia przyszła do Luke'a, zawołała go na posiłek. Jej plany nie doszły do skutku. Nie udało się wiedźmie doprowadzić dziecka do zguby, jakoś diametralnie chłopcu zaszkodzić.

Oto patrząc z perspektywy wiedźmy, akt komunikacyjny, kuszenie przez czarownicę chłopca - to wszystko okazało się nieefektywne, nieskuteczne; zabiegi kuszeniowe wiedźmy, jej działania lingwistyczne nie spełniły swych celów zamierzonych. Luke uchronił się od zguby ze strony nieporadnej czarownicy, nic mu się złego nie przytrafiło, nie stało, choć przytrafić, stać się mogło. W kontaktach z nieznanymi należy, by dzieci zachowywały ostrożność. Luke taką ostrożność zachował, wiedział, domyślił się, iż do czynienia ma z czarownicą.

Ostatecznie trzeba stwierdzić, iż działania komunikacyjne wiedźmy okazały się nieskuteczne, nieporadne. Swojego celu, który zmobilizował ją do nawiązania kontaktu słownego z dzieckiem, nie osiągnęła zła czarownica. Postać ta emanowała nieporadnością. Jej manipulowanie nie figurowało jako doskonałe; pewne słowa czarownicy mogły słuchacza dziecięcego zaniepokoić, zasugerować złowrogą naturę nadawczyni kodów, jak i w danych okolicznościach nie były na miejscu, nie przystawały.

Patryk Daniel Garkowski:

Słodka pułapka, podstępna przynęta - jak zła czarownica może próbować kusić oraz zwodzić dziecko? - analiza na przykładzie kuszenia przez czarownicę chłopca Luke'a - bohatera filmu: „Wiedźmy” (1990, reż. Nicolas Roeg)

Przerażony Luke w domku na drzewie - on obawia się wiedźmy, którą właśnie rozpoznał.

Wiedźma sprytnie złapała zabawkowy samolocik chłopca, po czym zaraz zwróciła go dziecku. Oto dzięki oddaniu przedmiotu dziecinie mogła liczyć - zgodnie z psychologicznym prawem wzajemności - na uległą, przyjazną postawę potencjalnej ofiary płci męskiej. Mniemać mogła ta wiedźma, tak się zachowując, iż zrobi na chłopcu pierwsze dobre wrażenie, że zaskarbi sobie jego sympatię. I drobna przysługa stanowiła świetną okazję do pogawędki.

Patryk Daniel Garkowski:

Słodka pułapka, podstępna przynęta - jak zła czarownica może próbować kusić oraz zwodzić dziecko? - analiza na przykładzie kuszenia przez czarownicę chłopca Luke'a - bohatera filmu: „Wiedźmy” (1990, reż. Nicolas Roeg)

Aby jeszcze lepiej zrozumieć, jak zła czarownica może próbować kusić, zwodzić dziecko, warto przedstawić od początku do końca przebieg spotkania wiedźmy ubranej na czarno z Lukiem, przebywającym w domku na drzewie. Uważam to za konieczne w mej pracy.

Oto niespodziewanie podeszła do Luke'a jakaś nieznajoma pani - ta przybyła osobniczka, będąca w istocie zakamuflowaną wiedźmą, zanim zaczęła rozmowę z chłopcem, marszczyła nos, tak jakby odczuwała jakąś nieprzyjemną woń. Była ubrana na czarno. Czerń ubioru kobiety akcentowała mroczną naturę okrutnej istoty, umiejącej władać straszliwą magią. Nieznajoma wyczuwała swąd, fetor dziecka, dlatego nos swój marszczyła i ukazywała na twarzy obrzydzenie, zdegustowanie. Gdy jednak rozmawiała z dzieckiem, to ukazywała na buzi uprzejmość, serdeczność i łagodność. Była miłą, dobroduszną oraz elegancką panią. Zaufanie do siebie pragnęła wzbudzić w rozsądnym, ostrożnym chłopcu. Jednak pewne słowa przez nią wypowiedane były nieco dziwne, sugerowały jej mroczną naturę i wykraczały poza uprzejmościowe, przyjazne ramy.

Wiedźma podeszła blisko Luke'a, aby nawiązać z nim kontakt, interakcję. Celem jej było niewątpliwie zneutralizowanie dziecka, definitywne, ponieważ wiedźmy z całego serca dzieci nienawidzą. Pragną się młodych ludzi pozbywać. Bohaterka nikczemna próbowała uciec się do podstępu - próbowała skusić chłopca, by ten do niej zszedł, tak aby mogła go łatwo dosięgnąć i tym samym zaszkodzić mu.

Zanim wiedźma odwiedziła Luke'a, zanim rozpoczęła z nim dialog, to bezbronny chłopiec beztrąsko się bawił, spędzał przyjemnie czas w domku na drzewie. Gdy wiedźma podeszła pod drzewo, to właśnie spadł Luke'owi model samolotu, który wnet złapała zręczna pani. Nieznajoma powitała się z dzieckiem kulturalnie. Wiedźma pochwaliła jego domek na drzewie, nazywając go wspaniałym, zapytała, czy chłopiec sam go zbudował. Na to zaś chłopiec odparł, że razem z tatą. I kobieta rzuciła chłopcu samolocik, który to z lekkością, swobodnie do dziecka doleciał. Tajemnicza pani uśmiechała się do chłopca, była miłą, grzeczną dla potencjalnej swej ofiary. Oznajmiła, że dla chłopca coś ma. Jakiś więc prezent. A zdjęwszy przyciemniane okulary, zademonstrowała chłopcu swe fioletowe oczy (to znak rozpoznawczy u wiedźm), dzięki zaś temu chłopiec mógł pojąć z łatwością, że właśnie nawiedziła go zła wiedźma, że z taką istotą miał aktualnie chłopczyk do czynienia. Z drugiej jednak strony zdjęcie przyciemnianych okularów odebrane być mogło

Patryk Daniel Garkowski:

Słodka pułapka, podstępna przynęta - jak zła czarownica może próbować kusić oraz zwodzić dziecko? - analiza na przykładzie kuszenia przez czarownicę chłopca Luke'a - bohatera filmu: „Wiedźmy” (1990, reż. Nicolas Roeg)

jako przyjazny gest - tak założyć miała prawo czarownica.

Udająca zwykłą kobietę nikczemna, okrutna, ale potrafiąca być dobrotliwą, uprzejmą, gdy trzeba, elegancko ubrana, uszmkowana osobniczka poprosiła, ażeby chłopiec zszedł na dół, gdyż ona pragnęła mu coś pokazać. Lecz chłopiec nie chciał zejść do nieznajomej. Czarownica próbowała namawiać dziecko, rzekła ona, że to coś wartego sporo pieniędzy. Wiedźma wyciągnęła węża, stwierdziła, że chciała chłopcu go dać, że znalazła stworzonko na drodze i że zwierzę nie jest groźne. Ubrana na czarno kobieta w rękawiczkach powiedziała ponadto, że mali chłopcy uwielbiają węże.

Wiedźmy to inteligentne organizmy, znające potrzeby dzieci i potrafiące swą wiedzę wykorzystywać w niecnym celu. Dzieci cechują się określonymi potrzebami, marzeniami, zaś czarownice - w świecie przedstawionym egzystujące - mogą te pragnienia, potrzeby eksploatować. Lecz, doprawdy, nie każde dziecko lubi węże...

Niemniej jednak przedstawiona postać nikczemna, na czarno odziana, zachowywała się nieporadnie, nieskutecznie jako zły charakter - nie umiała przecież doprowadzić do zguby dziecka - Luke'a. Jej zamiary ostatecznie nie powiodły się. Musiała obejść się smakiem, odejść nieusatisfakcjonowana. Może gdyby stopniowo, przez co najmniej kilka dni, poznawała się z Lukiem, nie ukazując determinacji tak straszliwej, tak silnej i mocnej, jak to demonstrowała, to w takim wypadku udałoby się jej doprowadzić dziecinę do zguby?

Nagabywany chłopiec Luke, wcześniej ostrzeżony przez babcię Helgę, przez nią dostatecznie wcześniej przygotowany na konfrontację z czarownicami, wykazał psychiczną odporność na perswazyjne działania nieznajomej, nie zechciał się zbliżyć do czarownicy. Lękał się jej, obawiał. On zawołał babcię - osobę dorosłą. Z pewnością chłopiec odczuwał stan zestresowania, wiedźma mogła mu przecież bardzo zaszkodzić. Chociaż, z drugiej strony dzielił ją od chłopca wtedy dość spory fizyczny dystans - chłopiec znajdował się bowiem na górze - na drzewie, podczas gdy zła intruzka stała na powierzchni gruntu.

Czarownica tymczasem chciała uspokoić krzyczące dziecko, poradziła, że chłopiec sobie weźmie węża, jak zejdzie. Lecz chłopiec znów głośno wołał babcię, a czarownica wówczas spytała chłopca, czy ten może chciałby czekoladę. Ona pokazała mu tabliczkę czekolady, rzekła, że babcia go nie usłyszy. Zadała pytanie, jak dziecko ma na imię, ale

Patryk Daniel Garkowski:

Słodka pułapka, podstępna przynęta - jak zła czarownica może próbować kusić oraz zwodzić dziecko? - analiza na przykładzie kuszenia przez czarownicę chłopca Luke'a - bohatera filmu: „Wiedźmy” (1990, reż. Nicolas Roeg)

zaraz, błyskawicznie sama je odgadła, odkryła za pomocą magii, iż imię chłopca to Luke.

Kusząca dziecko wiedźma chciała dać Luke'owi tabliczkę czekolady, jednak głos nadchodzącej babci przerwał jej akt komunikacyjny, jej kuszenie, nagabywanie, próbę doprowadzenia chłopca do zguby definitywnej. Już babcia Luke'a się zbliżała, nadchodziła; a oto czarownica się oddaliła zdenerwowana. Szybko jednak zdenerwowanie mrocznej istoty ustąpiło śmianiu się, gdyż okrutna wiedźma wyrażała gotowość na dalsze czynienie zła. Taką bowiem posiadała naturę. Wiedźmy w owym wykreowanym świecie to, jak przedstawia film, bezlitosne, okrutne, łaknące unicestwienia dzieci stworzenia, lecz mogą się one - gdy chcą - zmienić na dobre, czego przykładem jest asystentka/sekretarka jej wysokości wiedźmy, która przeszła pozytywną przemianę i na koniec filmu odczarowała Luke'a - przywróciła mu pierwotną postać człowieka (Luke przez pewien czas był małą myszką).

Pozostawiony przez niegodziwą, nagabującą nieznaną w czerni wąż magicznie zniknął, po czym pojawił się u swej szkaradnej właścicielki - zakamuflowanej pod postacią eleganckiej kobiety w peruce i rękawiczkach. Wąż uległ teleportacji, wiedźma się śmiała i szła przy drodze, w nieznanym widzowi kierunku. Tak oto nikczemne plany wiedźmy skierowane przeciwko Luke'owi, którego napotkała na swej trasie najpewniej przypadkiem, nie powiodły się. Lecz owa wiedźma nie przejmowała się niepowodzeniem, tylko przez chwilę ukazała na twarzy zdenerwowanie swą klęską sromotną.

Warto jeszcze zwrócić szczególną uwagę, jak ubrana była owa wiedźma. Ona była ubrana na czarno. Posiadała założone na dłoniach czarne rękawiczki, miała czarny kapelusz - berecik. Posiadała przyciemniane okulary, chociaż zdjęła je i ukazała tym samym chłopcu swe fioletowe oczy, ją zdradzające jako wiedźmę. Ogółem, fioletowe oczy dostrzeżone przez niejednego młodego człowieka mogą zrodzić zdziwienie, lęk zamiast postawy uległości i posłuszeństwa. Z nieznanym pani biła elegancja, jej strój stanowił gustowny, lecz jednocześnie zdawał się z ubioru kobiety emanować mrok. Prócz tego czarna torebka tej wiedźmy posiadała nad wyraz ciekawą konstrukcję.

Patryk Daniel Garkowski:

Słodka pułapka, podstępna przynęta - jak zła czarownica może próbować kusić oraz zwodzić dziecko? - analiza na przykładzie kuszenia przez czarownicę chłopca Luke'a - bohatera filmu: „Wiedźmy” (1990, reż. Nicolas Roeg)

Patryk Daniel Garkowski:

Słodka pułapka, podstępna przynęta - jak zła czarownica może próbować kusić oraz zwodzić dziecko? - analiza na przykładzie kuszenia przez czarownicę chłopca Luke'a - bohatera filmu: „Wiedźmy” (1990, reż. Nicolas Roeg)

Patryk Daniel Garkowski:

Słodka pułapka, podstępna przynęta - jak zła czarownica może próbować kusić oraz zwodzić dziecko? - analiza na przykładzie kuszenia przez czarownicę chłopca Luke'a - bohatera filmu: „Wiedźmy” (1990, reż. Nicolas Roeg)

Luke nie dał się skusić, zwieść wiedźmie-przybyszce. Wykazał on zdrowy rozsądek oraz ostrożność. Dziecko to nie uległo perswazji czarownicy, jej kuszeniu, manipulacyjnym komunikatom językowym. Wcześniej babcia wiele Luke'owi o wiedźmach opowiedziała. Dzięki temu chłopiec wiedział o tych złych kreaturach odpowiednio wiele. Umiał on dostrzegać symptomy zdradzające wiedźmy. A gdyby Luke zszedł do czarownicy, gdyby jej kuszeniu uległ, to czekałaby go zguba, czekałby go straszny los - z całą pewnością.

Wiedźmy maskują się, zwykle kobiety przypominają. Zaś pod perukami ukrywają swe łyse głowy z liszajami, pęcherzami. Na dotknięte obrzydliwościami skórnymi dłonie nakładają rękawiczki. Mieszkają wiedźmy w normalnych domach, one w różnych miejscach bytują, pracują, nie wyróżniają się od przeciętnych zjadaczy oraz zjadaczek chleba. Straszne cele mają one, rzeczony złe monstra - wyglądające jak zwykłe kobiety - ciągle, ustawicznie, bez przerwy knują, jak pozbyć się dzieci, jak je zneutralizować, wyeliminować. Babcia ostrzegła Luke'a, że wiedźmy polują na dzieci niczym myśliwi na faunę w lesie. Wiadomo, że w wyniku wpływu czarownicy babcia Luke'a straciła palec u dłoni. Helga oznajmiła wnukowi, że wiedźmy mają świetnie rozwinięty węch. One mogą łatwo rozpoznać dziecko nawet w ciemności, jeśli jest czyste, a także pachnące. Albowiem im czystsze byłoby dzieciątko, to tym prędzej czarownica je wyczuje. Babcia doradziła Luke'owi, że on może raz w miesiącu się kąpać. Nie zapominajmy - zapach umytego, czystego dziecka figuruje dla wiedźmy jako nieprzyjemny - czując takie czyste, umyte dziecko wiedźma zatyka nos, a to w jej przypadku istotny znak rozpoznawczy. Oto czyste, pachnące, niespocone dziecko zdradza się, zdradza swą obecność. A więc ładnie pachnące dzieci są jednocześnie sygnałami, tropami dla wiedźm zachowujących się niczym pozbawieni serc myśliwi. Chłopcy spoceni i brudni łatwiej czarownicom umkną.

Kochająca swego wnuka babcia Helga opowiedziała drogiemu chłopcu o swej przyjaciółce z dawnych lat - Eryce. Dawno temu, kiedy babcia Luke'a była dziewczynką, to Eryka była jej serdeczną przyjaciółką - one się zatem bardzo lubiły. Niestety, Erykę bezbrzeżnie straszny, okrutny los spotkał. Otóż nieszczęsna, mała Eryka została zamknięta w magicznym więzieniu - w obrazie - przez pewną złą, potężną wiedźmę. I nigdy z tej pułapki się nie mogła wydostać. Już w obrazie przebiegał jej smutny, przygnębiający, dalszy, marny żywot. Nikt nigdy Eryki nie zdołał uwolnić z magicznego

Patryk Daniel Garkowski:

Słodka pułapka, podstępna przynęta - jak zła czarownica może próbować kusić oraz zwodzić dziecko? - analiza na przykładzie kuszenia przez czarownicę chłopca Luke'a - bohatera filmu: „Wiedźmy” (1990, reż. Nicolas Roeg)

więzienia... A może już w chwili wprowadzenia przez wiedźmę prawdziwa Eryka umarła, zaś na obrazie smutną, przygnębiającą egzystencję wiódł jakiś fantom malowidłowy, Erykę z wyglądu buzi przypominający, imitujący? Nie wiadomo tego.

Babcia, doświadczona przeszłością, słusznie martwiła się o swego wnuczka. Heldze najpewniej zależało, aby jej wnuk Luke był ustawicznie czujny. Babcia wiele wnukowi o wiedźmach opowiedziała.

Helga oznajmiła Luke'owi, że urękawicznione wiedźmy są obrzydliwe, że nienawidzą dzieci. Że wiedźmy są łyse i z tegoż powodu noszą peruki. Peruki wiedźmowe swędzą, co więcej od nich nikczemne istoty potrafiące władać magią dostawać są w możliwości przykrych skórnych problemów. I oto czarownice można rozpoznać po purpurowym błysku w oczach. Oczy wiedźm posiadają barwę fioletową. Zaś zamiast palców u stóp mają wiedźmy kikuty. One mają kwadratowe stopy, z tych więc względów muszą nosić odpowiednie dla nich, komfortowe buty. Jak zostało już wcześniej wspomniane, wiedźmy nie mordują dzieci tak samo jak ludzie, ponieważ do neutralizowania dzieci używają czarów. Jak również perswazji i zmyślnych podstępów... Przy tym zaś starają się nie dać złapać, pochwyć, odkryć przez nikogo wokół. Przykładem ofiary magii wiedźmowej była właśnie dziewczynka Eryka - przyjaciółka Helgi, gdy babcia Luke'a była dziewczynką.

A zatem babcia Luke'a uczuliła go na problem czarownic, przygotowała go ona do konfrontacji z okrutnymi, bezlitosnymi wiedźmami. Jej nauki, opowieści przydały się chłopcu niezmiernie, niesamowicie. Pobyt chłopca z babcią w nadmorskim hotelu nałożył się z wizytą tam wielu straszliwych wiedźm, na czele z jej wysokością wiedźmą, szczególnie ważną figurą w społeczności owych kreatur umiejących rzucać uroki.

Będąca przykładem dla chłopca biedna Eryka jakby zapadła się pod ziemię, została po niej tylko menaszka służąca gromadzeniu mleka. Lecz jakiś czas potem - licząc od dnia zaginięcia serdecznej przyjaciółki - nastoletnia Helga, dotychczasowa Eryki najlepsza przyjaciółka, odwiedziła rodziców zaginionej i wtedy ojciec dziewczynki spostrzegł na obrazie w salonie przerażającą zmianę - na obrazie pojawiła się uwięziona magicznie Eryka! Uwięziona na płótnie dziecięca ofiara przebywała we wnętrzu namalowanej chatki, stała przy oknie. Choć na razie była ona małą dziewczynką na owym obrazie, to jej starzenie postępowało nieubłagane. Ofiara czarów wiedźmy widzialna była na obrazie nie

Patryk Daniel Garkowski:

Słodka pułapka, podstępna przynęta - jak zła czarownica może próbować kusić oraz zwodzić dziecko? - analiza na przykładzie kuszenia przez czarownicę chłopca Luke'a - bohatera filmu: „Wiedźmy” (1990, reż. Nicolas Roeg)

jeden raz. Eryka pokazywała się w różnych miejscach na tajemniczym obrazie. Tkwiła i trwała w różnych pozach, karmiła kaczki bądź siedziała w chacie, wyglądając przez okienko chacie. Lecz nikt nie widział samych aktów transportacji ofiary w przestrzeni zmodyfikowanego za pomocą czarów obrazu. A zatem ofiara złej, bezwzględnej czarownicy stała się nieruchomą, smutną postacią na obrazie - elementem malowidła. Czy była to naprawdę Eryka, a może jakiś fantom? Nie wiadomo. Zaś w związku z upływem czasowym postać na obrazie, jak Eryka wyglądająca, na obrazie się starzała. Oto po wielu latach na dotkniętym czarami obrazie widać było niewiastę w podeszłym wieku. W końcu, ostatecznie uwięziona postać na obrazie w ogóle zniknęła, jak gdyby po prostu starsza pani umarła. Nie wiadomo jednak, co dokładnie stało się wtedy ze starszą panią tkwiącą w obrazie-więzieniu - z uwięzioną na płótnie Eryką. Zdarzenia na obrazie-więzieniu, zatem zmiany w wyglądzie namalowanej Eryki i zmiany w lokacjach, usytuowaniach tejże postaci, dowodzą, jak magia wiedźm potrafi być jednocześnie straszna, niegodziwa, zła, jak też i pełna tajemnic, sekretów.

Należy tutaj zważyć, że podła jej wysokość wiedźma, stojąca wyżej w hierarchii nad wszystkimi innymi do hotelu przybyłymi czarownicami stworzyła specjalną miksturę - magiczny eliksir, mogący zamieniać dzieci w myszy i pragnęła ona, ażeby rzesze dzieci zostały zneutralizowane, unicestwione, a pozostałe wiedźmy żeby prowadziły cukiernie bądź sklepy ze słodyczami i w myszy dzieci transformowały za pomocą otrzymanych od jej wysokości dawek eliksiru. Plany jej wysokości wiedźmy nie powiodły się - zresztą została ona zabita, wcześniej zamieniona w gryzonia.

Reasumując, strategia podrzędnej, pospolitej wiedźmy ubranej na czarno, która próbowała skusić Luke'a do zejścia na dół przy pomocy dwóch podarunków: węża oraz tabliczki czekolady, która próbowała skłonić dziecko do opuszczenia domku na drzewie, składała się z następujących elementów, ogniwi:

1) demonstracji ludzkiego, standardowego wyglądu, w tym eleganckiego stroju - nieznana z imienia wiedźma nosiła na głowie perukę, zaś na dłoniach rękawiczki - środki te skrywały szpetotę, obrzydliwość umiejącej czarować okrutnicy - w rzeczywistości czarownica wyglądała koszmarnie, makabrycznie, miała tak naprawdę brzydkie, nie zaś ładne zęby; oto taki okropny, odstręczający wygląd nie mógłby zostać ukazany dziecku, bo by się na

Patryk Daniel Garkowski:

Słodka pułapka, podstępna przynęta - jak zła czarownica może próbować kusić oraz zwodzić dziecko? - analiza na przykładzie kuszenia przez czarownicę chłopca Luke'a - bohatera filmu: „Wiedźmy” (1990, reż. Nicolas Roeg)

pewno wystraszyło i z pewnością wtedy by nie zeszło na dół, nie opuściłoby domku na drzewie (czarownice wyglądają jak zwyczajne kobiety nie bez powodu; ludzki, ładny, kobiecy wygląd sprzyja komunikacyjnym procesom inicjowanym wobec dzieci płci obojga),

2) używania stosownego języka, konstruowania odpowiednich, manipulacyjnych komunikatów ustnych, przyjęcia postawy pełnej uprzejmości i łagodności, przyjaznej mowy ciała - wiedźma uśmiechała się do chłopca, miała miły, łagodny ton głosu, nie ukazywała przy dziecku, że odczuwa smród, nie prezentowała miną zdegustowania, obrzydzenia bezpośrednio przy samym Luku,

3) próby kreacji fałszywej atmosfery bezpieczeństwa - w swej strategii postępowania zła czarownica starała się, aby chłopiec nie czuł żadnego zagrożenia, lęku, mimo że przecież nagabywała go jakaś nieznajoma, dziwna pani; oto czarownica zdawała się czynić starania, ażeby uśpić czujność dziecka, uformować w dziecinie poczucie bezpieczeństwa,

4) ukazania fałszywego zainteresowania - wiedźma starała się zademonstrować, iż wykazuje realne zainteresowanie chłopcem, uprzejmie zaciekała się jego domkiem na drzewie, nazwała jego domek nadrzewny wspaniałym, sformułowała pytanie, czy chłopak sam konstrukcję zbudował; oto udawanie zainteresowania, troski mogło teoretycznie, potencjalnie doprowadzić do przełamania dystansu (nieznajoma-dziecko), skruszenia pierwszych lodów, do pojawienia się dziecięcej ufności, do zacieśnienia pozytywnej więzi pomiędzy dorosłym i dzieckiem,

5) próby wytworzenia przez wiedźmę fałszywego poczucia ważności, sprawczości u dziecka, niby kontrolowania przez niego aktualnej sytuacji komunikacyjnej - wydawało się, jak gdyby to chłopiec troszkę kontrolował całą sytuację komunikacyjną i to od niego tylko zależało, czy przyjmie tylko jeden z dwóch podarków, czy oba (najważniejsze dla wiedźmy okazywało się, aby w ogóle dziecko zeszło do niej z nadrzewnego domku); ja mam tutaj na myśli, że dziecko, które uważa się za ważne i docenione, łatwiej ulegnie napastnikowi, złoczyńcy, łatwiej potrafi ulec manipulacji osoby złej oraz niegodziwej,

6) uwzględniania potrzeb, zachcianek właściwych dla zwyczajnych, typowych dzieci - wiedźma próbowała nawiązać kontakt z chłopcem, uwzględniając jego potencjalne zachcianki, potrzeby, zaciekawienia, fascynacje jako jednego z organizmów dziecięcych (bezsprzecznie niejedno dziecko na świecie lubi spożywać czekoladę, a różni chłopcy

Patryk Daniel Garkowski:

Słodka pułapka, podstępna przynęta - jak zła czarownica może próbować kusić oraz zwodzić dziecko? - analiza na przykładzie kuszenia przez czarownicę chłopca Luke'a - bohatera filmu: „Wiedźmy” (1990, reż. Nicolas Roeg)

ciekawia się wężami - wiedźma rozważana w eseju zdawała się rozumieć przeciętne dziecięce osobniki, swą wiedzę wykorzystwała w komunikacyjnym procesie),

7) propozycji dania dwóch prezentów - oto najpierw wiedźma zaproponowała chłopcu węża, a potem tabliczkę czekolady (jednak obu tych darów chłopaczek nie zechciał przyjąć),

8) próby wywołania ciekawości u dziecka - oferując podarunek - potencjalnie intrygującego węża - czarownica odwołała się do naturalnej ciekawości chłopięcej, a i nie zapominajmy - wiedźma jasno podkreśliła, iż wąż jest niegroźny, że go znalazła na drodze; czarownica najwidoczniej liczyła, sądziła ona, mniemała, że zainteresuje chłopca wężem na tyle, by ofiara zesłała na dół, do gada, ażeby, go dotknąć czy pogłaskać (gdyby wiedźma miała wówczas do czynienia nie z Lukiem, lecz z dziewczynką, to zamiast węża z pewnością użyłaby innego prezentu wzbudzającego pozytywny odbiór, a więc prezentu zgodnego z płcią ofiary potencjalnej, okolicznościowo adekwatnego; oto mała dziewczynka mogłaby choćby szczególnie zaciekawić się kosztowną, wspaniałą, wymyślną lalką przedstawiającą zamożną, jak również silną kobietę),

9) komunikacji pozbawionej wywyższania się przez dorosłą osobę nad dzieckiem podczas aktu dialogicznego, opartej na równości stron uczestniczących w rozmowie - uprzejma wiedźma starała się uzewnętrznić jako przyjazna osoba dorosła, podczas pogawędki z chłopcem nie akcentowała swej wyższości intelektualnej, dorosłości, nie próbowała się wywyższać nad chłopcem, lecz traktowała go niczym równego partnera w rozmowie, nie próbowała moralizować, nie podjęła jakiegoś nudnego, dorosłego tematu, a nawet pozwoliła dziecku, by ten sobie zawołał babcię, by zatem wykrzyczał się nieco; interlokutorka nie zadzierała nosa, że ona to niby jest taka dorosła i przez to od dziecka znacznie, o wiele, daleko lepsza.

Patryk Daniel Garkowski:

Słodka pułapka, podstępna przynęta - jak zła czarownica może próbować kusić oraz zwodzić dziecko? - analiza na przykładzie kuszenia przez czarownicę chłopca Luke'a - bohatera filmu: „Wiedźmy” (1990, reż. Nicolas Roeg)

Zadania

Zadanie 1. Jak wiedźmy ukrywają swój szpetny wygląd - za pomocą jakich dwóch rzeczy/środków? (0-2 p.)

- 1) .....
- 2) .....

Zadanie 2. Dlaczego wiedźmom nader zależy, aby nikt z dorosłych nie odkrył ich prawdziwej tożsamości, ich nikczemnej działalności skierowanej przeciwko dzieciom? Czemu wiedźmy nie chcą zostać ujawnione przed całym światem? (0-1 p.)

.....

.....

.....

Zadanie 3. Jak dokładnie zneutralizowana została przez jedną z wiedźm dziewczynka Eryka? Co takiego - złego - ją spotkało? (0-1 p.)

.....

.....

.....

Zadanie 4. Proszę zdefiniować pojęcie pokusy i odnieść ten ważny w eseju Patryka Daniela Garkowskiego termin do pokus zastosowanych przez ubraną na czarno wiedźmę, która to spotkała Luke'a, bawiącego się w domku na drzewie. (0-2 p.)

.....

.....

.....

.....

.....

Zadanie 5. Podaj dwa przykłady postaci realistycznych, które pojawiają się w filmie fantasy pt.: „Wiedźmy”. A każdą z postaci krótko przedstaw; napisz, kim ona jest. (0-4 p.)

wskazanie realistycznej postaci z filmu	krótkie przedstawienie tejże postaci realistycznej

Patryk Daniel Garkowski:

Słodka pułapka, podstępna przynęta - jak zła czarownica może próbować kusić oraz zwodzić dziecko? - analiza na przykładzie kuszenia przez czarownicę chłopca Luke'a - bohatera filmu: „Wiedźmy” (1990, reż. Nicolas Roeg)

Zadanie 6. Sformułuj dwa argumenty potwierdzające, że wiedźmy występujące w filmie wyreżyserowanym przez Nicolasa Roega są postaciami fantastycznymi.

(0-2 p.)

1) .....

2) .....

Zadanie 7. Wyjaśnij, czym jest asertywność. Czy, Twoim zdaniem, Luke podczas rozmowy z wiedźmą w czerni, asertywność wykazał? Uzasadnij swoją opinię. (0-2 p.)

Zadanie 8. Co dokładnie zaoferowała czarownica ubrana na czarno Luke'owi? Co to były za dwa podarki? Czy chłopiec chciał je przyjąć, zszedł po nie z domku na drzewie? (0-3 p.)

Zadanie 9. Uzasadnij, że elegancka czarownica ubrana na czarno, która rozmawiała z Lukiem, wykazała nieporadność, w tym komunikacyjną oraz lingwistyczną. (0-2 p.)

Zadanie 10. Dlaczego kuszenie zastosowane przez wiedźmę wobec chłopca Luke'a nie zakończyło się sukcesem? Czy porażka zdenerwowała czarownicę, wprawiła ją w gniew trwający przez resztę jej obfitującego w czynienie niegodziwości żywota? (0-2 p.)

Patryk Daniel Garkowski:

Słodka pułapka, podstępna przynęta - jak zła czarownica może próbować kusić oraz zwodzić dziecko? - analiza na przykładzie kuszenia przez czarownicę chłopca Luke'a - bohatera filmu: „Wiedźmy” (1990, reż. Nicolas Roeg)

Zadanie 11. Podaj dwie cechy charakteru głównego bohatera filmu: „Wiedźmy” - dziecka o imieniu Luke, a nadto przytocz odpowiednie przykłady z filmu, potwierdzające te cechy. (0-4 p.)

cecha charakteru Luke'a	przykład z filmu potwierdzający przywołaną cechę charakteru chłopca

Zadanie 12. Jak myślisz, dlaczego ukazana w filmie zła czarownica może nasuwać na myśl, przypominać realistycznych porywaczy dzieci, toteż występujących w świecie rzeczywistym? Jakie z nimi cechy, podejście, postawy ma wspólne? (0-2 p.)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Zadanie 13. Uzasadnij, że nagabująca Luke'a wiedźma była elegancko ubrana. Odpowiedz, czy nieznanymi ludźmi pięknie, elegancko ubranymi łatwiej można zaufać aniżeli ubranymi nędznie, okropnie, chociażby w śmierdzące łachmany. (0-2 p.)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Zadanie 14. Podaj imię i nazwisko lubiącego jeść chłopca, którego poznał w hotelu Luke. (0-2 p.)

.....

Zadanie 15. Napisz imię babci Luke'a. (0-1 p.)

.....

Patryk Daniel Garkowski:

Słodka pułapka, podstępna przynęta - jak zła czarownica może próbować kusić oraz zwodzić dziecko? - analiza na przykładzie kuszenia przez czarownicę chłopca Luke'a - bohatera filmu: „Wiedźmy” (1990, reż. Nicolas Roeg)

Zadanie 16. Wskaż dwie funkcje ukazania przez Patryka Daniela Garkowskiego istoty komunikacji pomiędzy Lukiem a wiedźmą w postaci graficznej - schematu. (0-2 p.)

1) .....

.....

.....

2) .....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

forma do szybszego wymówienia: .....

Patryk Daniel Garkowski:

Słodka pułapka, podstępna przynęta - jak zła czarownica może próbować kusić oraz zwodzić dziecko? - analiza na przykładzie kuszenia przez czarownicę chłopca Luke'a - bohatera filmu: „Wiedźmy” (1990, reż. Nicolas Roeg)

Zadanie 20. Który rzekomo światowy zjazd fikcyjnego Stowarzyszenia Przeciwko Przemocy Wobec Dzieci miał odbyć się w hotelu, do jakiego przybyły czarownice?

(0-1 p.)

- a) Drugi.
- b) Trzeci.
- c) Piąty.
- d) Siódmy.

Zadanie 21. Co to znaczy, że organizacja w hotelu zjazdu rzekomego Stowarzyszenia Przeciwko Przemocy Wobec Dzieci była przykrywką? Odpowiedz też, dla kogo to przykrywkę stanowiło. (0-2 p.)

.....

.....

.....

.....

Zadanie 22. Czekolady sprzedawane w sklepach, w hipermarketach posiadają odpowiednie oznakowania, dzięki czemu wiadomo, jakie podmioty dane czekolady wyprodukowały. W filmie natomiast zła wiedźma próbowała wręczyć chłopcu czekoladę nieoznakowaną - w jakimś pazołtku. Czy taki podarek sam w sobie może stanowić podejrzaną dla mądrego dziecka? Czy zaoferowany przez czarownicę dar wyglądał na znanego pochodzenia? (0-2 p.)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Zadanie 23. Podaj dwa możliwe powody, dlaczego ludzie dorośli próbują dawać małym dzieciom słodczy, na przykład cukierki, ciastka bądź czekolady. Czy Twoim zdaniem małe dzieci nigdy nie powinny przyjmować od nieznajomych person dorosłych słodczy? A może są takie sytuacje, kiedy dzieci mogą od nieznajomych słodczy przyjmować? (0-3 p.)

1) .....

2) .....

.....

.....

.....

.....

Patryk Daniel Garkowski:

Słodka pułapka, podstępna przynęta - jak zła czarownica może próbować kusić oraz zwodzić dziecko? - analiza na przykładzie kuszenia przez czarownicę chłopca Luke'a - bohatera filmu: „Wiedźmy” (1990, reż. Nicolas Roeg)

Zadanie 24. Poniższe dwa kadry z filmu: „Wiedźmy” przedstawiają kreację czarownicy. Proszę wykonać polecenia.

24.1. Odpowiedz, czy na zdjęciach z filmu przedstawiono tę samą postać. Jeśli uznasz, że tak, to sprecyzuj, dlaczego występuje tak znacząca różnica w wyglądzie zewnętrznym czarownicy i czym została ta różnica spowodowana. (0-2 p.)

.....

.....

.....

.....

24.2. Omów zagadnienie charakteryzacji postaci wiedźm siedzących w sali konferencyjnej, które to słuchały przemowy jej wysokości wiedźmy. Czym, jeśli chodzi o wygląd zewnętrzny, różniła się, wyróżniała od pozostałych, podrzędnych wiedźm jej wysokość, arcywiedźma - w swej naturalnej postaci (zatem już po zdjęciu maski kobiety)? (0-2 p.)

.....

.....

.....

.....

24.3. Jak zachowywała się w sali konferencyjnej, podczas przemawiania najważniejszej wiedźmy, czarownica w czerni, która wcześniej, nigdy próbowała ofiarować Luke'owi węża oraz czekoladę? Omów postawę tej bohaterki, wyjaśnij, jaka ta postawa była i z czego mogła wynikać. (0-2 p.)

.....

.....

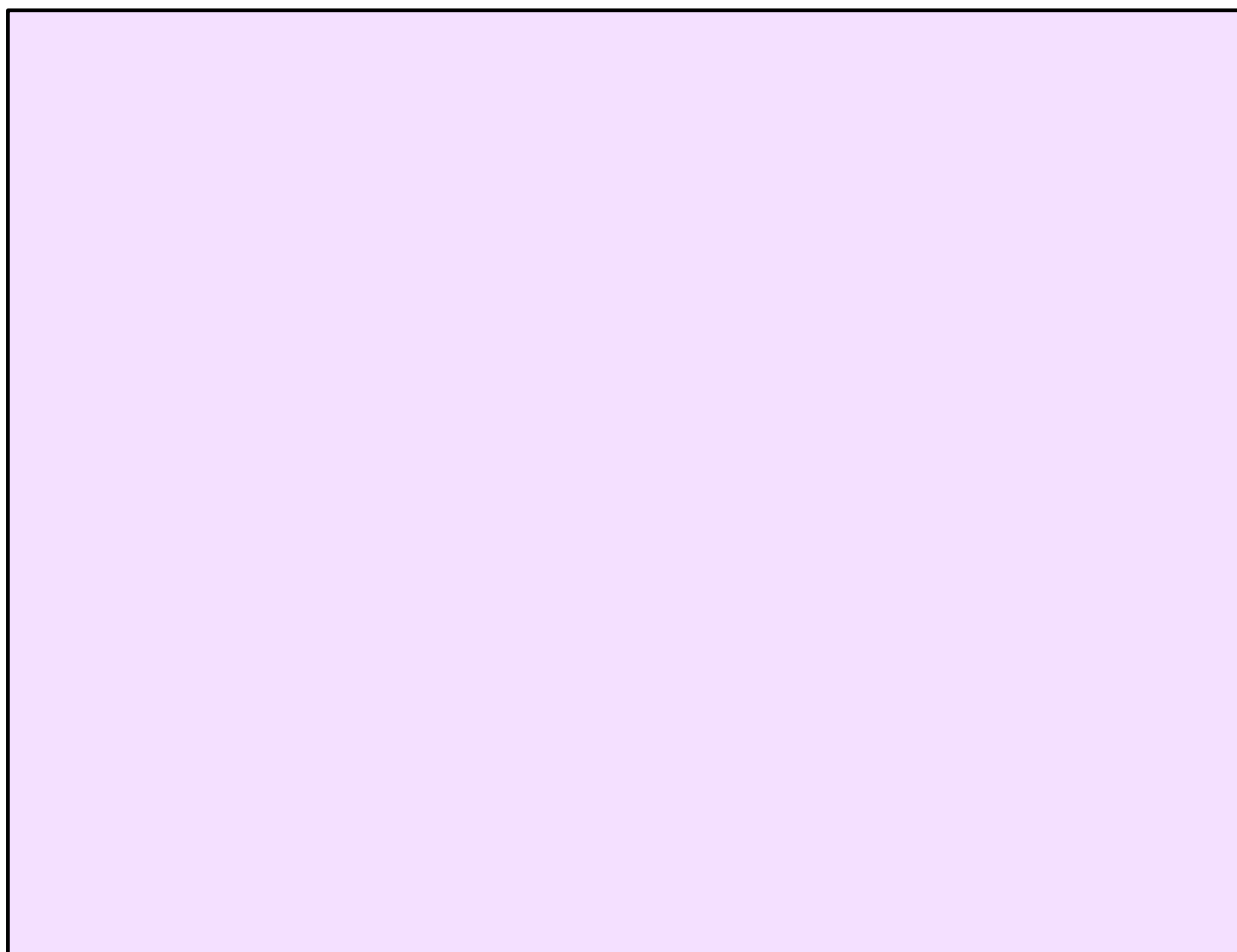
.....

.....

Patryk Daniel Garkowski:

Słodka pułapka, podstępna przynęta - jak zła czarownica może próbować kusić oraz zwodzić dziecko? - analiza na przykładzie kuszenia przez czarownicę chłopca Luke'a - bohatera filmu: „Wiedźmy” (1990, reż. Nicolas Roeg)

Zadanie 25. W imieniu Stowarzyszenia Przeciwko Przemocy Wobec Dzieci stwórz zaproszenie dla członków tejże organizacji społecznej na doroczny, światowy zjazd - do hotelu, w którym akurat zatrzymali się Luke, a także jego babcia. (0-5 p.)

Patryk Daniel Garkowski:

Słodka pułapka, podstępna przynęta - jak zła czarownica może próbować kusić oraz zwodzić dziecko? - analiza na przykładzie kuszenia przez czarownicę chłopca Luke'a - bohatera filmu: „Wiedźmy” (1990, reż. Nicolas Roeg)

Zdjęcia na stronach: 11, 15, 16, 26, 27, 28 pochodzą z filmu „Wiedźmy” (1990, reżyser: Nicolas Roeg)